

V Bratislave, 2. februára 2026

Pastiersky list bratislavských vladykov na sviatok Stretnutia Pána

Drahí bratia a sestry v Kristovi!

Dnes na sviatok Stretnutia nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista, Cirkev slávi udalosť, kedy bol náš Pán, podľa nariadenia zákona, ako malé dieťa, prinesený a obetovaný v chráme (porov. *Lk 2, 22 – 40*). V dnešný deň sa my biskupi a pastieri obraciame na vás, bratia a sestry, s osobitným slovom povzbudenia a vd'ačnosti.

Počas dnešného sviatku Stretnutia Pána vystupujú do popredia akoby tri skutočnosti: svetlo, očakávanie a úplné darovanie sa Bohu.

Svetlom je Kristus, ktorý sa nám prináša a dáva. Dnes nám liturgia v tropári hovorí: *Raduj sa, milostiplná Bohorodička Panna, lebo z teba vyšlo Slnko spravodlivosti – Kristus, náš Boh, ktorý osvecuje tých, čo sú v tme*. Tieto slová nás vovádzajú do tajomstva stretnutia sa Boha s človekom a človeka s Bohom, stretnutia, ktoré prináša svetlo, nádej a môže nám dať aj úplne nový smer života.

Očakávanie predstavujú spravodlivý Simeon a prorokyňa Anna. Protagonisti dnešného sviatku prežili celý svoj život v očakávaní splnenia Božieho príslubu. Ich vernosť, vytrvalosť v modlitbe a otvorenosť Svätému Duchu im, v pravý čas, umožnili spoznať Mesiáša. Druhá časť tropára to vyjadruje: *Teš sa i ty spravodlivý starec, prijímajúci do náručia osloboditeľa našich duší, toho, ktorý nám daruje vzkriesenie*. A prorokyňa Anna, podľa slov Písma, *hovorila o ňom všetkým, čo očakávali vykúpenie*. Očakávanie a napokon stretnutie s Kristom – pravým a dlho očakávaným Svetlom, sa pre Simeona a Annu stali naplnením života, vrcholom, po ktorom túžili.

Tretím elementom tohto sviatku je **darovanie sa**. V prvom rade je to darovanie sa Syna Otcovi, podľa zákona: *Všetko, mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi* (porov. *Ex 13,12*), a podľa

slov: *Nie ako chcem ja, ale ako chceš ty, Otče* (porov. Mt 26,39). A na inom mieste: *Hľa prichádzam plniť tvoju vôľu* (Hebr 10,9). V dnešný deň však osobitným spôsobom pamätáme aj na všetkých tých, ktorí odovzdali svoj život Bohu cez svoje mníšske a rehoľné zasvätenie. Mníšsky a Bohu zasvätený život, prežiarovaný svetlom Krista, musí totiž vyrastať zo stretnutia, živého a osobného stretnutia s Pánom, ktorý volá, priťahuje a pozýva k úplnému darovaniu sa. Nie je útekem zo sveta, ale naopak, darovaním seba samého, hlbokým vstupom do rán tohto sveta, do jeho potrieb, do deficitu lásky v ňom, podľa slov: *Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nik kto verí v neho nezahynul, ale mal večný život* (Jn 3, 16). Utvrďuje nás v tom aj modlitba Akatistu, keď hovorí, že Ježiš najtichší je „radosťou zasvätených“, že Ježiš najmilosrdnejší je „vytrvanie v pustovníctve“, že Ježiš najúctyhodnejší je „múdrosťou panicov“.

V týchto troch duchovných elementoch: svetla, očakávaní a darovaní sa, videla cirkevná tradícia vždy mníšsky a Bohu zasvätený život ako prorocké znamenie, ako plamienok horiaci pred ikonou Krista, ktorý ticho, no vytrvalo ukazuje na *eschaton*, na konečné naplnenie Božieho plánu so svetom a človekom, na to, k čomu celé dejiny smerujú, na vzkriesenie, lebo *pri vzkriesení sa už neženia ani nevydávajú*. Sviatok Stretnutia Pána je v celej Cirkvi dňom bohuzasväteného života.

Nádherná duchovná poézia dnešného sviatku to ďalej rozvíja: *Ten, ktorý otvoril nebesia, dnes sa dáva do náručia starca a ako dieťa naplňa zákon*. Tento paradox Božej pokory je jadrom každého duchovného povolania k úplnému darovaniu sa Bohu.

Bohu zasvätení mužovia a ženy svojim zriekaním sa, svojimi sľubmi chudoby, čistoty a poslušnosti svedčia o tom, že Boh sám stačí. Sú pripomienkou, že konečný zmysel človeka nespočíva v tom, čo vlastní, ale komu patrí a komu slúži. Život týchto bratov a sestier má byť neustálym „áno“ Bohu. Toto „áno“ sa denne obnovuje v modlitbe, službe a obete. Zasvätený život tak ostáva jasným svedectvom, že Kristovo svetlo nehasne, ale sa odovzdáva ďalej.

S vďačnosťou pamätáme dnes na všetkých vás mnísi, mníšky, rehoľníci, rehoľníčky, zasvätené osoby žijúce v našej Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku. Vaša tichá a častokrát skrytá služba je požehnaním pre farnosti, rodiny i jednotlivcov.

Zároveň povzbudzujeme všetkých vás, drahí veriaci, najmä rodičov a starých rodičov, aby ste sa modlili za povolania k bohuzasvätenému životu. Nebojte sa podporovať duchovné povolanie svojich detí. Vytvárajte v rodinách prostredie viery, dôvery a otvorenosti pre Boží hlas, priestor pre ticho, modlitbu a rozlišovanie. Nech sú vaše domácnosti miestom, kde sa môže Božie povolanie zrodiť, a kde môže rásť.

V duchu dnešnej liturgie sa obraciame k vašim srdciam. Boh neprestáva vstupovať do chrámu nášho života – častokrát ticho, nenápadne, ako dieťa v Matkinom náručí. Zasvätený život je odpoveďou na toto tiché Božie prichádzanie, odpoveďou, ktorá sa rodí z modlitby, zo služby a z vernosti každodenným maličkostiam.

Milí mladí priatelia, Cirkev vás potrebuje. Potrebuje vaše srdcia otvorené pre Boha, vašu odvahu a ochotu darovať sa. Nebojte sa položiť Bohu otázku o vašej životnej ceste. Ako Simeon, aj vy môžete prijať Krista do náručia svojho života a zakúsiť od neho pokoj, ktorý svet nedokáže dať.

Nech je tento sviatok Stretnutia Pána pre nás všetkých obnovou túžby po stretnutí s Kristom. Nech svetlo, ktoré dnes držíme v rukách, osvecuje aj naše srdcia, aby sme dokázali rozpoznať Božie volanie a odpovedať naň s odvahou a vierou.

Zverujeme všetkých bohuzasvätených, všetkých hľadajúcich i všetky naše rodiny a celé naše farnosti pod ochranu Presvätej Bohorodičky. Ona je tá, najplnšie zasvätená Bohu a spája všetky tri elementy dnešnej liturgie vo svojom živote. Ona je tá, ktorá priniesla Svetlo svetu, ona je tá, ktorá nás trpezlivo očakáva vo svojom náručí a je tá, ktorá sa dokonale darovala Bohu i cirkvi. Ona má tú najintímnejšiu skúsenosť s Božou láskou a s Božou vernosťou. Preto nás všetkých právom povzbudzuje: *Urobte všetko, čo vám povie (Jn 2, 5)*

K tomu vám žehnajú vaši biskupi.